

Република Србија
ОСНОВНИ СУД ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К. 401/23
Дана 27.04.2026. године
Велика Плана

ИНФОРМАТИЧАРУ ОВОГ СУДА

У прилогу акта достављамо решење овог суда К. 401/23 од 31.03.2026. године ради
истицања преко интернет странице суда.

Прилог: решење од 31.03.2026. године

Судија

Светлана Јовић, с.р.

т.о:

Република Србија
ОСНОВНИ СУД ВЕЛИКА ПЛАНА
К. 401/23
Дана: 31.03.2026. године
Велика Плана

ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ и то судија Светлана Јовић, са записничарем Иваном Рајић, у кривичном поступку против окривљеног Миомира Симића из Церовца, због противправног дела одређеног у закону као кривично дело угрожавања сигурности из члана 138 став 2 у вези става 1 КЗ, по предлогу за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи ОЈТ Велика Плана Кт. 305/23 од 29.02.2024. године, након одржаног усменог, главног и јавног претреса дана 31.03.2026. године, који је одржан у присуству ОЈТ Велика Плана, браниоца по службеној дужности адвоката Невене Јоцић Ђуричић из Смедеревске Паланке, а у одсуству окривљеног у смислу одредбе члана 525 став 2 ЗКП, суд је донео и јавно објавио дана 31.03.2026. године, следеће

РЕШЕЊЕ

ПРЕМА ОКРИВЉЕНОМ МИОМИРУ СИМИЋУ из Церовца, ул. Изворска бр. 4А, са боравиштем у улици Војводе Глигора бр. 23 у Смедеревској Паланци, рођ: 28.04.1970. године у Смедеревској Паланци, од оца Витомира и мајке Милица, дев: Шайновић, држављанин РС, по занимању прерађивач воћа и поврћа, нежењен, отац једног детета, писмен, завршио ССС, без имовине, издржава се од повремених радова за дневницу, осуђиван пресудом Основног суда у Великој Плани К. 478/20 од 17.02.2023. године на условну осуду због кривичног дела из члана 203 став 1 КЗ, налазио се у притвору по решењу КПП. 89/23 од 29.07.2023. године, који му се рачуна од 27.07.2023. године до 12.09.2023. године, ЈМБГ 2804970761046

Што је дана 27.07.2023. године у периоду од 14.00 часова до 18.30 часова, у Смедеревској Паланци, при чему није могао да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, угрозио сигурност више лица претњом да ће напасти на њихове животе, на тај начин што је најпре око 14.00 часова, под дејством алкохола од око 3,028 промила алкохола у организму дошао до оштећених Верољуба Ђорђевића и Виолете Миливојевић, који су седели на клупи у близини цркве, носећи торбу са собом и упућујући претње оштећенима да ће да их убије и да ће оштећеног Верољуба да удари секиром у главу коју је извадио из торбе, а након тога отишао и поново се вратио до оштећених око 18.30 часова, који су седели код фонтане и из торбе коју је носио са собом извадио један пластични пиштољ и секиру и питао оштећену Виолету да бира да ли хоће да је убије секиром или пиштољем, упућивао претње оштећеног Верољуба да ће да убије и њега и Виолету, што је код оштећеног Верољуба изазвало страх за безбедност оштећене Виолете, а код оштећене Виолете страх за сопствену безбедност, при чему није био свестан забрањености дела,

- Чиме је извршио противправно дело у закону одређено као кривично дело

угрожавање сигурности из члана 138 став 2 у вези става 1 КЗ

Суд применом члана 526 став 4 ЗКП и члана 80 и 81 став 2 у вези става 1 КЗ,
ИЗРИЧЕ

МЕРУ БЕЗБЕДНОСТИ

**ОБАВЕЗНО ПСИХИЈАТРИЈСКО ЛЕЧЕЊЕ И ЧУВАЊЕ У
ЗДРАВСТВЕНОЈ УСТАНОВИ, КОЈА МЕРА ЋЕ СЕ РЕАЛИЗОВАТИ У
СПЕЦИЈАЛНОЈ ЗАТВОРСКОЈ БОЛНИЦИ У БЕОГРАДУ, А ПО
ПРАВНОСНАЖНОСТИ ОВОГ РЕШЕЊА.**

Изречена мера трајаће док трају потребе за лечењем и чувањем у здравственој
установи.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Применом одредбе члана 258 ЗКП општењена Виолета Миливојевић за
остваривање евентуалног имовинскоправног захтева упућује на парницу.

Образложење

Окривљеном Миомиру Симићу из Церовца стављено је на терет извршење
противправног дела у закону одређеног као кривично дело угрожавање сигурности из
члана 138 став 2 у вези става 1 КЗ, а по предлогу ОЈТ Велика Плана Кт. 305/23 од
29.02.2024. године, за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења и
чувања у здравственој установи.

Обзиром да је вештак специјалиста психијатрије, субспецијалиста форензичке
психијатрије Снежана др Ђорђевић, као стални судски вештак, у свом писањем налазу
и мишљењу од 26.01.2024. године, утврдила да окривљени Миомир Симић није
процесно способан, а што је вештак Снежана др Ђорђевић на главном претресу дана
03.04.2025. године, аргументовано и образложила, то суд у смислу одредбе члана 525
став 3 ЗКП окривљеног није позивао на рочиште за главни претрес, сматрајући у
смислу наведене законске одредбе да окривљени оспорава наводе оптужбе.

Суд је на главном претресу извео све предложене доказе, па је ценећи исте у
смислу члана 16 и 419 ЗКП, нашао:

Оштењени Верољуб Ђорђевић саслушан у претходном поступку на записнику
пред ОЈТ Велика Плана Кт. 400/23 од 14.08.2023. године, навео је да је тог дана прво
био са Виолетом у центру Смедеревске Паланке код цркве, седели су на клупи, било је
негде око 10-11 часова када је дошао Миомир, носио је неку црну торбу у којој је била
секира. Он је ту ухватио Виолету за руку, почео да је вуче, она му је одговорила да је
пусти, а окривљени је општењеном претио да ће га ударити секиром у главу, тада је
извадио секиру из те торбе и општењени наводи да је он секиру ухватио за дршку.
Претио је тада и Виолети како ће да је убије, да ће убити и њу и општењеног Верољуба, а
општењени наводи да не зна због чега. После 5-6 сати општењени наводи да му је један
мушкарац рекао да Миомир носи секиру и да је рекао да ће га ударити са леђа секиром
у главу, а он је тада исто био са Виолетом у центру града код фонтане. Општењени
наводи да су седели нормално на клупи када је поново дошао Миомир са торбом, носио
је два пива и пола литра ракије и почео је Виолету да провоцира. Општењени је тада
рекао једној девојци поред да позове полицију, а Миомир је претио и овај други пут
када је дошао, извадио је секиру, показивао је неки пиштољ, псовао је општењеног и

претио му је да ће убити и њега и Виолету. Оштећени наводи да је окривљени љубоморан на њега због Виолете, а он је позвао полицију и рекао им да окривљени носи секиру у торби и да му прети. Оштећени наводи да се он тада уплашио за Виолету, да њу не удари секиром у главу. Оштећени наводи да је тог дана попио укупно три лименке пива, да је Миомир други пут замахнуо секиром ка њему, да је он ухватио секиру за дршку и бацио секиру после, а да је Миомир затим узео секиру и поново је ставио у торбу. Наводи да оштећена није пила алкохол тог дана, а да Миомира зна из виђења.

Оштећени Верољуб Ђорђевић саслушан непосредно пред судом на рочишту за главни претрес одржаном дана дана 29.07.2025. године, поновио је изјаву дату у претходном поступку на записнику ОЈТ Велика Плана Кт. 400/23 од 14.08.2023. године, додао је да то није први пут да га је Миомир напао, а он не зна због чега њега Миомир уопште напада. Одговарајући на питања оштећени је навео да му је окривљени критичног дана код фонтане прилазио више пута, сваки пут је претио, првенствено тој особи која је била са оштећеним, а преко ње и оштећеном, јер је говорио „добићете обоје”. Окривљени је на руци имао неку спортску торбу из које је извадио секиру, а оштећени не зна да ли је у торби имао још нешто. Додао је да је Виолету познавао и пре овог догађаја, она је живела са њим, познавао је и окривљеног Миомира. Миомир је прво пришао и тражио да му оштећени да 200,00 динара, што му је оштећени дао и рекао му је да се помери. После неког времена он је опет дошао, како су оштећени и Виолета седели на клупици он је буквално клекнуо испред њих, почео је њој да изјављује љубав и оштећени му је рекао да устане одатле и да се помери. Није га тада опсовао, али је рекао „видећете и ти и она, има заједно да погинете”. Дошао је после неког извесног времена, пришао иза оштећеног, неки дечко који је седео ту рекао је оштећеном како он иде на њега, када се оштећени окренуо он га је видео са секиром.

На рочишту за главни претрес одржаном дана 31.03.2026. године суд је у смислу одредбе члана 406 став 1 тачка 1 ЗКП донео решење да се прочита записник о саслушању оштећене Виолете Миливојевић у претходном поступку пред ОЈТ Велика Плана Кт. 400/23 од 14.08.2023. године, имајући у виду да иста након више покушаја од стране државних органа није пронађена, истој није уручен позив нити је могла бити доведена на рочиште за главни претрес, након чега је наведени записник прочитан без примедби.

Саслушана у претходном поступку на записнику пред ОЈТ Велика Плана Кт. 400/23 од 14.08.2023. године оштећена је навела да она живи у Аустрији и да је у Смедеревску Паланку дошла пре око месец дана, а Миомира је упознала једне вечери када је неки непознати мушкарац спопао. Наводи да је седела на клупи код фонтане у Смедеревској Паланци са Верољубом, када је дошао Миомир са неком торбом, пришао је, извадио је један пиштољ и секиру и рекао јој је „Бирај, хоћеш секиру или пиштољ?”. Наводи да је нека жена позвала полицију, а да је окривљени њој рекао да бира да ли хоће да је убије секиром или пиштољем, претио је и Верољубу, рекао је да ће да га удари секиром по глави, а пре тога им је два пута претио код цркве, причао је да има секиру у торби, претио је да ће да убије њу и Верољуба. Наводи да је тада рекао да ће њу сигурно да убије, а Верољуба хоће или неће, иначе је два пута долазио код цркве, то је било негде око поднева, а трећи пут им је претио код фонтане. Миомир је вадио секиру код фонтане, млатио је њоме, она није видела да ли је замахивао ка Верољубу, јер се много уплашила, није знала где се налази. Наводи да је Миомир хтео да буде са њом у вези на силу, да је нон стоп ишао за њом, код фонтане је рекао да ће бити његова или из земље неће да изађе жива. Након што им је претио код фонтане попила је једну флашицу водке. Навела је да тражи да се Миомиру изрекне нека казна и да тражи да јој он надокнади штету.

Из потврде о привремено одузетим предметима ПС Смедеревска Паланка 27.07.2023. године утврђује се да су дана 27.07.2023. године у 18.51 часова од лица Миомир Симић привремено одузети следећи предмети и то: 1) Остало/играчке, пиштољ, пластични, црне боје, количина 1 комад, 2) Остало, једна мања секира, дужина држалице 35 цм и дужина сечива 12 цм, количина 1 комад, 3) Остало/нож, један кухињски нож, рецкасти, дужине сечива 10 цм, количина 1 комад, 4) Остало/тобра, црне боје, количина 1 комад.

Из записника о испитивању лица да ли има алкохола у организму број ЕДД 401461/23 од 27.07.2023. године утврђује се да је Миомир Симић подвргнут испитивању да ли има алкохола у организму, које испитивање је извршено алкометром, дана 27.07.2023. године у 20.05 часова, при чему је утврђено да исти има 2,20 мг/мл алкохола у даху.

Увидом у налаз и мишљење вештака Снежане др Ђорђевић, специјалисте психијатрије, субспецијалисте форензичке психијатрије, од 15.08.2023. године, утврђено је да је у време извршења дела осумњичени Миомир Симић био у стању акутне напитости – фаза тешког пијанства. Имајући у виду резултате доступних података и прегледе осумњиченог, код окривљеног је у време извршења кривичног дела постојала болест зависности у виду нелеченог хроничног алкохолизма. Ради се о хроничном, маладштивном обрасцу конзумирања алкохола са развојем последица на плану личности, функционалност, социјалних интеракција, телесног и психичког здравља. Постојање симптома и знакова тешког пијанства код хроничног, нелеченог етиличара, са претпостављеним нивоом алкохола у организму од 3.028 промила (обзиром да је ниво алкохола у организму осумњиченог у складу са измереним износио 2,20 мг/мл прерачуном је добијена вредност алкохолемије у време извршења дела и она је износила оријентационо око 3.028 промила у 14.00 часова) утицало је на способност окривљеног да схвати значај свог дела, његове последице, као и да управља својим поступцима. Израчуната вредност алкохолемије одговара стадијуму тешког пијанства које се карактерише поремећајима бројних психичких функција: Неспособност схватања уз амнезију, тј не сећање, изражена склоност ка деликтима, груба оштећена способност пажње. Когнитивне функције, па тиме способност схватања и расуђивања у овим стадијумима напитости грубо су нарушене, при чему алкохол блокира контролне механизме понашања. Грубо је оштећена и моторна координација покрета, те ове особе нису довољно стабилне у ходу, посрћу, па и падају, што може довести до повређивања. У оваквом стању, осумњичени се може сматрати неурачунљивим, јер је његова способност схватања и расуђивања била грубо компромитована, док је алкохол утицао негативно на контролне механизме понашања. Уколико осумњичени настави са конзумирањем алкохола, те уколико се не буде лечио од ове болести зависности, не може се искључити опасност да осумњичени понови кривично дело. Стога постоје индикације да се осумњиченом изрекне мера безбедности лечења алкохоличара која се може спроводити на слободи.

У допунском налазу и мишљењу вештак Снежана др Ђорђевић, специјалисте психијатрије, субспецијалисте форензичке психијатрије, од 26.01.2024. године навела је да имајући у виду резултате доступних података и преглед окривљеног, у време непосредно пре извршења кривичног дела, код окривљеног је постојала болест зависности у виду нелеченог, хроничног алкохолизма, што значи да се ради о хроничном алкохоличару који нема контролу над пијењем, односно конзумирањем алкохола и код ког су развијени симптоми и знаци психичке и физичке зависности од алкохола, а последично и органске измене на плану личности и когниције, као и епилепсија, што је све последица дугогодишњег алкохолизма. Самим тим, услед овог вида дисконтроле над узимањем алкохола и зависности у време непосредно пре

извршења дела, била је искључена његова урачунљивост. С обзиром на његово актуелно психичко стање, које је последица управо вишегодишњег нелеченог алкохолизма и које се манифестује општећењима бројних психичких функција — памћења, пажње, схватања, закључивања, а чије интактно функционисање је неопходно за процесну способност окривљеног, именовани се не може сматрати процесно способним.

Саслушана непосредно пред судом на рочишту за главни претрес одржаном дана 03.04.2025. године вештак Снежана др Ђорђевић навела је да у свему остаје при налазу и мишљењу које је доставила дана 17.08.2023. године и 26.01.2024. године. Мисли да су основни и допунски налаз у свему јасни. Одговарајући на питања вештак је појаснила да обзиром да се ради о дугогодишњем алкохоличару и особи код које је дошло до развоја бројних последица на психичком, и соматском-телесном плану, а да он до сада никад није подвргнут лечењу од зависности од алкохола јер услед изостанка увида сматра да од алкохола није завистан, као и да за досадашња лечења у диспанзерским условима није био мотивисан, већ је сваки пут на прегледе довођен у пратњи полиције у алкохолисаном стању када је констатовано у налазима психијатара да није мотивисан за лечење, сматра да у конкретном случају неопходно спровести лечење у здравственој установи у оквиру мере безбедности, а имајући у виду управо податке да до неадекватног понашања долази ситуацији када је под утицајем алкохола што указује на последични развој проблема у ширем социјалном контексту, што је још једна од карактеристика алкохолизма. Овакав став произилази из чињенице да је вештак у међувремену још једном вештачила исто лице као и да је дошла у посед до медицинске документације коју није имала приликом првог вештачења, због чега је дошло до промене у ставу. Вештак је додала да у случају мере лечења алкохоличара са слободом неопходно је да постоји члан породице који ће надгледати сам процес лечења у смислу одржавања апстиненције од алкохола и спровођења редовних контрола од стране психијатра, док у случају обавезног лечења и чувања у установи постоји могућност да се спроведе и програм лечења од алкохолизма. Окривљени је био неурачунљив у време непосредно пре извршења дела јер се не може одупрети потреби за конзумирањем алкохола а само конзумирање алкохола води његовој даљој неурачунљивости тако да је био неурачунљив и у време извршења дела. Уколико се окривљени не буде лечио и поново конзумирао алкохол, постоји озбиљна опасност да понови кривично дело или изврши теже кривично дело, а то из разлога што се препознаје узрочно последична веза између конзумације алкохола и неадекватних облика понашања и дисконтроле у понашању. Мисли да је за окривљеног и његово стање адекватно изрећи меру безбедности психијатријског лечења и чувања у здравственој установи. Мисли да се опасност да окривљени понови или изврши теже кривично дело може отклонити само овом мером. Вештак затим појашњава да мера обавезног психијатријског лечења у здравственој установи у себи подразумева такорећи конзумира и лечење од алкохолизма.

Из извода из КЕ за окривљеног утврђена је чињеница да је окривљени осуђиван као у изреци.

Оценом свих изведених доказа, како појединачно тако и довођењем истих у логичку везу, суд је утврдио да је окривљени Миомир Симић поступао на начин како је то наведено у предлогу ОЈТ Велика Плана за изрицање мере безбедности, а из следећих разлога:

Имајући у виду чињеницу да је у току поступка обављено психијатријско вештачење личности окривљеног лица, да се стручни и компетентни вештак у свом писаном налазу и мишљењу, допуни налаза и мишљења, а при чему је вештак др Снежана Ђорђевић аргументовано остала и приликом усменог појашњења истог на

рочишту за главни претрес, изјаснила да окривљени Миомир Симић није процесно способан, то суд у смислу напред изнетог није позивао окривљеног на рочиште за главни претрес, сматрајући на основу одредбе члана 525 ст.3. ЗКП-а да у том смислу исти не признаје извршење противправног дела, односно да оспорава наводе оптужбе.

Из напред изнетих разлога чињенично стање ближе описано у предлогу за изрицање мере безбедности суд је утврдио на основу исказа оштећених лица Верољуба Ђорђевића и Виолете Миливојевић и на основу писаних доказа у које је суд извршио увид, при чему су оштећена лица сагласно изјавила да је окривљени наведеног дана претио обома оштећенима, да је вадио секиру из торбе коју је носио, да је млатио или ти замахвао њоме, да је показивао неки пиштољ, оштећенима је претио да ће их убити. Из потврде о привремено одузетим предметима утврђено је да су од окривљеног одузети један пластични пиштољ црне боје, црна торба, једна мања секира, као и један рецкасти кухињски нож.

Суд је прихватио исказе оштећених лица, обзиром да су поткрепљени и писаним доказима, тј наведеном потврдом о одузетим предметима, а искази оштећених лица сагласни су у делу да им је окривљени претио, које им је претње упућивао, да је исти са собом носио секиру, да је вадио из торбе, да је код фонтане у центру града вадио и један пластични пиштољ као и наведену секиру.

Одредбом члана 138 став 1 КЗ прописано је да ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица казниће се новчаном казном или затвором до једне године, док је ставом 2 истог члана прописано да ко дело из става 1 овог члана учини према више лица или ако је дело изазвало узнемиреност грађана или друге тешке последице, казниће се затвором од 3 месеца до 3 године.

Имајући у виду цитирани законски облик бића кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138 став 1 и 2 КЗ то се по налажењу овог суда из чињеничног описа дела датог у диспозитиву решења и имајући у виду чињеницу да су код окривљеног пронађене ствари, односно предмети које је показивао оштећенима критичном приликом, односно секира и пластични пиштољ, стичу сва битна објективна законска обележја кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138 став 2 КЗ које је извршено на штету оштећених Верољуба Ђорђевића и Виолете Миливојевић.

Што се тиче кривице као субјективног односа учиниоца према делу и обавезног елемента сваког кривичног дела, из изведених доказа, односно обављеног вештачења од стране вештака Снежане Ђорђевић, суд је утврдио да је у време извршења дела осумњичени Миомир Симић био у стању акутне напитости – фаза тешког пијанства. Имајући у виду резултате доступних података и прегледе осумњиченог, код окривљеног је у време извршења кривичног дела постојала болест зависности у виду нелеченог хроничног алкохолизма. Ради се о хроничном, маладптивном обрасцу конзумирања алкохола са развојем последица на плану личности, функционалност, социјалних интеракција, телесног и психичког здравља. Постојање симптома и знакова тешког пијанства код хроничног, нелеченог етиличара, са претпостављеним нивоом алкохола у организму од 3.028 промила (обзиром да је ниво алкохола у организму осумњиченог у складу са измереним износио 2,20 мг/мл прерачуном је добијена вредност алкохолемије у време извршења дела и она је износила оријентационо око 3.028 промила у 14.00 часова) утицало је на способност окривљеног да схвати значај свог дела, његове последице, као и да управља својим поступцима. Израчуната вредност алкохолемије одговара стадијуму тешког пијанства које се карактерише поремећајима бројних психичких функција: Неспособност схватања уз амнезију, тј не сећање, изражена склоност ка деликтима, груба оштећена способност пажње. Когнитивне функције, па тиме способност схватања и расуђивања у овим стадијумима напитости грубо су

нарушене, при чему алкохол блокира контролне механизме понашања. Грубо је оштећена и моторна координација покрета, те ове особе нису довољно стабилне у ходу, посрћу, па и падају, што може довести до повређивања. У оваквом стању, осумњичени се може сматрати неурачунљивим, јер је његова способност схватања и расуђивања била грубо компромитована, док је алкохол утицао негативно на контролне механизме понашања. Уколико осумњичени настави са конзумирањем алкохола, те уколико се не буде лечио од ове болести зависности, не може се искључити опасност да осумњичени понови кривично дело. Стога постоје индикације да се осумњиченом изрекне мера безбедности лечења алкохоличара која се може спроводити на слободи. У допунском налазу и мишљењу вештак Снежана др Ђорђевић, специјалисте психијатрије, субспецијалисте форензичке психијатрије, од 26.01.2024. године навела је да имајући у виду резултате доступних података и преглед окривљеног, у време непосредно пре извршења кривичног дела, код окривљеног је постојала болест зависности у виду нелеченог, хроничног алкохолизма, што значи да се ради о хроничном алкохоличару који нема контролу над пијењем, односно конзумирањем алкохола и код ког су развијени симптоми и знаци психичке и физичке зависности од алкохола, а последично и органске измене на плану личности и когниције, као и епилепсија, што је све последица дугогодишњег алкохолизма. Самим тим, услед овог вида дисконтроле над узимањем алкохола и зависности у време непосредно пре извршења дела, била је искључена његова урачунљивост. С обзиром на његово актуелно психичко стање, које је последица управо вишегодишњег нелеченог алкохолизма и које се манифестује оштећењима бројних психичких функција – памћења, пажње, схватања, закључивања, а чије интактно функционисање је неопходно за процесну способност окривљеног, именовани се не може сматрати процесно способним. Саслушана непосредно пред судом на рочишту за главни претрес одржаном дана 03.04.2025. године вештак Снежана др Ђорђевић навела је да у свему остаје при налазу и мишљењу које је доставила дана 17.08.2023. године и 26.01.2024. године. Мисли да су основни и допунски налаз у свему јасни. Одговарајући на питања вештак је појаснила да обзиром да се ради о дугогодишњем алкохоличару и особи код које је дошло до развоја бројних последица на психичком, и соматском-телесном плану, а да он до сада никад није подвргнут лечењу од зависности од алкохола јер услед изостанка увида сматра да од алкохола није завистан, као и да за досадашња лечења у диспанзерским условима није био мотивисан, већ је сваки пут на прегледе довођен у пратњи полиције у алкохолисано стању када је констатовано у налазима психијатара да није мотивисан за лечење, сматра да у конкретном случају неопходно спровести лечење у здравственој установи у оквиру мере безбедности, а имајући у виду управо податке да до неадекватног понашања долази ситуацији када је под утицајем алкохола што указује на последични развој проблема у ширем социјалном контексту, што је још једна од карактеристика алкохолизма. Овакав став произилази из чињенице да је вештак у међувремену још једном вештачила исто лице као и да је дошла у посед до медицинске документације коју није имала приликом првог вештачења, због чега је дошло до промене у ставу. Вештак је додала да у случају мере лечења алкохоличара са слободе неопходно је да постоји члан породице који ће надгледати сам процес лечења у смислу одржавања апстиненције од алкохола и спровођења редовних контрола од стране психијатра, док у случају обавезног лечења и чувања у установи постоји могућност да се спроведе и програм лечења од алкохолизма. Окривљени је био неурачунљив у време непосредно пре извршења дела јер се не може одупрети потреби за конзумирањем алкохола а само конзумирање алкохола води његовој даљој неурачунљивости тако да је био неурачунљив и у време извршења дела. Уколико се окривљени не буде лечио и поново конзумирао алкохол, постоји озбиљна опасност да понови кривично дело или изврши

теже кривично дело, а то из разлога што се препознаје узрочно последична веза између конзумације алкохола и неадекватних облика понашања и дисконтроле у понашању. Мисли да је за окривљеног и његово стање адекватно изрећи меру безбедности психијатријског лечења и чувања у здравственој установи. Мисли да се опасност да окривљени понови или изврши теже кривично дело може отклонити само овом мером. Вештак затим појашњава да мера обавезног психијатријског лечења у здравственој установи у себи подразумева такоређи конзумира и лечење од алкохолизма.

Утврђујући овако чињенично стање, а на основу напред изнете оцене доказа како је окривљени Миомир Симић дело починио у стању неурачунљивости, а неурачунљивост искључује кривицу као обавезан елемент кривичног дела, то суд налази да је исти починио, на начин ближе описан у диспозитиву решења противправно дело одређено у закону као кривично дело угрожавање сигурности из чл. 138 став 2 у вези са ставом 1 КЗ.

Одредбом члана 81 ст. 1 КЗ прописано је да ће учиниоцу који је кривично дело учинио у стању битно смањене урачунљивости суд изрећи обавезно психијатријско лечење и чување одговарајућој здравственој установи, ако с обзиром на учињено кривично дело и стање душевне поремећености утврди да постоји озбиљна опасност да учинилац учини теже кривично дело и да је ради отклањања ове опасности потребно његово лечење у таквој установи, а ставом 2 истог члана је прописано да ће уколико су испуњени услови из става 1, суд изрећи обавезно лечење и чување у здравственој установи учиниоцу који је у стању неурачунљивости учинио противправно дело предвиђено у закону као кривично дело. Полазећи од цитираних законских одредби, по налажењу овог суда испуњени су услови у конкретном случају за изрицање предметне мере безбедности, при чему је суд са посебном пажњом ценио изнето мишљење вештака психијатријске струке везано за постојање неурачунљивости окривљеног и озбиљне опасности да убудуће окривљени Миомир Симић може учинити теже дело, сагледавајући при том целокупну личност окривљеног, о чему се вештак испречно изјаснио. Из свих напред изнетих разлога суд је применом одредбе члана 26 ст. 4 ЗКП-а и члана 81 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ окривљеном Миомиру Симићу изрекао меру безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, која мера ће се реализовати у специјалној затворској болници у Београду, а по правноснажности овог решења и трајаће док трају потребе за лечењем и чувањем у здравственој установи.

Обзиром да окривљени није оглашен кривим, суд је одлучио да тропковим кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а на основу одредбе члана 265 ЗКП.

Применом одредбе члана 258 ЗКП суд је оштећену Виолету Миливојевић за остваривање евентуалног имовинско-правног захтева упутио на парницу.

Записничар
Ивана Рајић

ПРАВНА ПОУКА

Против овог решења може се изјавити жалба у року од 8 дана од дана пријема писаног отправка истог Вишем суду у Смедереву, а преко овог суда.